

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: M. V.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Vaškem, advokátem, se sídlem Lískovecká 2089, Frýdek – Místek, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, detašované pracoviště Hradec Králové, se sídlem Šimkova 1224, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 Ca 50/2004 - 32 ze dne 3. 2. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. DP ČSSZ/383/04/Kh ze dne 3. 5. 2004 byl platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Orlicí č. 31/2004/IK ze dne 14. 1. 2004 potvrzen a odvolání žalobce bylo zamítnuto. Uvedeným platebním výměrem bylo žalobci uloženo uhradit dlužné pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za rok 1998 v částce 531 Kč, za rok 1999 v částce 5417 Kč, za rok 2000 v částce 5595 Kč a za rok 2001 v částce 5861 Kč, celkem tedy pojistné ve výši 17 404 Kč a penále za období od 11. 5. 1999 do 14. 1. 2004 ve výši 22 965 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové dne 27. 8. 2004 žalobu. Tuto žalobu krajský soud usnesením č. j. 30 Ca 50/2004 - 32 ze dne 3. 2. 2005 odmítl s odůvodněním, že proti stejnému rozhodnutí již je u krajského soudu

na základě žalobcovy žaloby ze dne 30. 6. 2004 vedeno řízení pod sp. zn. 30 Ca 29/2004. Protože tedy o téže věci již u krajského soudu řízení probíhá, krajský soud s poukazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobu odmítl.

Na uvedené usnesení krajského soudu žalobce (dále jen „stěžovatel“) reagoval podáním ze dne 21. 2. 2005, které podle jeho obsahu lze považovat za kasační stížnost proti usnesení krajského soudu. Obsahem uvedeného podání je především námitka podjatosti vůči předsedovi senátu JUDr. K. K., když stěžovatel má zato, že uvedený soudce místo toho, aby řešil jádro problému, neustále na základě trestního řádu vymýšlí právní kličky, které konečné řešení odsouvají na dobu nekonečně vzdálenou. Nesouhlasí se způsobem, jakým bylo o jeho žalobě rozhodnuto, vychází z toho, že slovo „litispendence“, o kterou se rozhodnutí opírá, je pouze právní kličkou, která soudu dopomohla k tomu, aby celou žalobu zamítl.

O návrhu stěžovatele na vyloučení soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. J. K. bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2005, č. j. Nao 23/2005 - 55, tak, že uvedený soudce není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 50/2004. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 5. 8. 2005.

Z obsahu kasační stížnosti lze dovodit, že stěžovatel nesouhlasí s tím, aby jeho žaloba byla odmítnuta z důvodu litispendence, lze proto vyjít z toho, že kasační stížnost byla podána z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již řízení u soudu probíhá. Jde o tzv. překážku litispendence, což znamená, že projednání a rozhodnutí věci brání již probíhající řízení v této věci. Jak správně krajský soud uvedl, taková situace nastala, neboť proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 5. 2004, č. j. DP ČSSZ/383/04/Kh, stěžovatel podal žalobu u krajského soudu již dne 30. 6. 2004, tedy o necelé dva měsíce dříve než byla podána žaloba, která je předmětem tohoto rozhodování. V této první věci přitom již krajským soudem bylo rozhodnuto a proti jeho rozhodnutí podal stěžovatel kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, tato věc je u tohoto soudu vedena pod sp. zn. 6 Ads 8/2006. V době podání žaloby ze dne 24. 8. 2004, tehdy u krajského soudu probíhalo řízení na základě stěžovatelovy žaloby ze dne 30. 6. 2004, krajský soud proto postupoval správně, když ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. žalobu ze dne 24. 8. 2004 odmítl.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že se Krajský soud v Hradci Králové napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 10 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že České správě sociálního zabezpečení se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu